

I svaret på Rigsrevisionens principielle skrivelse af 27. februar 1980 svarer direktoratet i skrivelse af 3. juni 1980 blandt andet:

»En mere vidtgående regulering af administrationen af forskudsudbetalingerne, som direktoratet også ser behovet for, kan muligvis finde sted ved tekniske overbygninger på den nuværende ordning, men må muligvis alternativt klares ved mere fundamentale ændringer i rammerne for kassernes administration af forskudsbeløbene. Med henblik på en videre drøftelse af sådanne ændringer vil direktoratet herved foreslå Rigsrevisionen, at en konkretisering af Rigsrevisionens kritikpunkter og principielle bemærkninger og efterfølgende forsøg på at forbedre det nuværende grundlag for administrationen af forskudsudbetalingerne sker ved et samarbejde mellem Rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet.«

Det er direktoratets holdning, at en begrænsning af den samlede likviditetsudpumpning var det væsentligste problem i forbindelse med forskudsproblematikken, hvorimod forrentningsproblematikken kun var relevant så længe, man ikke havde opbygget et optimalt likviditetsudpumpningssystem.

Det var aftalt i 1976, at forskud skulle udbetales en gang pr. måned til kasserne. Såfremt der skulle foretages en mere »findelt« udbetaling af forskud, måtte der anvendes flere personaleressourcer hertil.

I forbindelse med 1976-rapporten anmoder direktoratet om 4 yderligere medarbejdere til opfølgning af udvalgets anbefalinger. Såvel denne ansøgning som senere henvendelser til arbejdsministeriet i 1979 og 1980 gav ikke yderligere ressourcer til direktoratets regnskabstilsyn. Først i sommeren 1982 får direktoratet tildelt en revisorstilling.

På den baggrund havde direktoratet kun ressourcer til at opsplitte udbetalingerne til de allerstørste kasser, hvorfor man måtte koncentrere sig om mere generelle reguleringer af forskudsudbetalingerne.

Rigsrevisionen meddeler ved skrivelse af 6. juni 1980, at der formentlig er behov for væsentlige ændringer, hvorfor man ikke bør afvente disse, men »omgående pålægge kasserne at opnå en langt gunstigere forrentning af statens forskud«. Rigsrevisionen finder endvidere, at alle forskudsbeløb, uanset hvor de er placeret, skal forrentes til fordel for staten.

Arbejdsdirektoratet udarbejder nye regler i 1980

På denne baggrund afholdes der den 10. juni 1980 et møde mellem Rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet, hvor direktoratet fremlægger skitser til såvel kortsigtede som langsigtede løsninger.

De kortsigtede løsninger: »Direktoratet udsender skrivelse, der anmoder kasserne om at kræve en bedre forrentning af forskudskonti i de tilfælde, hvor renten er for »lav« (niveaufastsættelse synes i øvrigt vanskelig). Skrivelsen bør endvidere indskærpe kravet om anvendelse af kassemidler først, herunder krav om en hurtigere overførsel af medlemsbidrag til kassens konti«.

De langsigtede løsninger: »Model for likviditetsstyring stilles op.

Model for kontrol af, at medlemsbidrag bruges først, stilles op.

Aftale med Rigsrevisionen eller andre statslige myndigheder om et minimumsforrentningsniveau«.

Direktoratet meddelte ministeriet ved skrivelse af 17. juni 1980, at Rigsrevisionen var indforstået med såvel de kortsigtede som langsigtede løsninger. I forlængelse heraf sendes 12. august 1980 rundskrivelse til kasserne, hvori kasserne pålægges at bruge egne likvide midler først samt at overveje mulighederne for at aftale en højere forrentning af forskuddene, idet direktoratet ved en indsamling af rentesatser i december 1979 havde konstateret rentesatser, der var uacceptabelt lave.

Det meddeles i øvrigt, at rundskrivelsen vil blive fulgt op af et cirkulære.

Kasserne anmodes endvidere på ny om at oplyse direktoratet om de aktuelle forrentningsvilkår for forskudskonti.